خبر

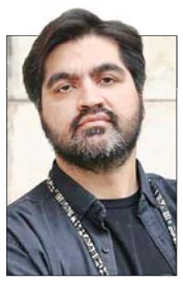
ساخت فیلم «روی زمین قرمز» در دزفول

بهروز نشان که با فیلم «پسران دریا» موفق به دریافت پروانه زرین بهترین فیلم سینمایی از سی و چهارمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کودکان و نوجوانان اصفهان شده بود، از آغاز فیلمبرداری فیلم سینمایی «روی زمین قرمز» به کارگردانی آرش انیسی در آبان ماه خبر داد.

بهروز نشان - که داوری در جشنواره‌های فیلم ریور ایتالیا، آکامپادوک پاناما و SFTF آفریقای جنوبی را در کارنامه خود دارد- در گفت‌وگو با جام جم بیان کرد: «روی زمین قرمز» فیلمی با چند ژانر گوناگون محسوب می‌شود که کاملا در شهر دزفول رخ می‌دهد.

این تهیه‌کننده توضیح داد: روی زمین قرمز، داستانی اجتماعی- خانوادگی دارد. در سال‌های اخیر تاکیدات فراوانی بر فیلمسازی در شهرستان‌ها شده، به شکلی که فیلمسازی صرفا مختص به شهر تهران نشود. به همین دلیل ما در پروژه‌مان از بچه‌های شهرستان استفاده کردیم که بخشی از آنها حرفه‌ای هستند. این نیروها جوان و فوق‌العاده مستعدند که با توجه به سوابق خوبی که در این حوزه داشتند برای همکاری با فیلم روی زمین قرمز انتخاب شدند. در واقع تاکید بسیاری بر استفاده از ظرفیت‌های حاضر در استان خوزستان به‌خصوص شهرستان دزفول داریم.

او در پایان تاکید کرد: آرش انیسی، کارگردانی فیلم روی زمین قرمز، پیش از این با فیلم سینمایی «مامان» در جشنواره فیلم فجر حضور داشت./ جام جم

نکته‌هایی درباره تاثیر مدیریت فرهنگی بر وضعیت امروز فرهنگ و هنر

سلبریتی زدگی نتیجه مدیریت بدون استراتژی

مهدی عظیمی میرآبادی
تهیه‌کننده

منظور از «مدیریت فرهنگی» در این مطلب، مجموعه فعالیت‌هایی است که به اداره حوزه‌های متنوع فرهنگ، هنر، رسانه، آموزش، صداوسیما، فیلم، سینما، نمایش، کتاب و امثال آن مربوط می‌شود. از دیدگاه نگارنده که نزدیک به ۴۰ سال است در حوزه فرهنگ، هنر، رسانه، فیلم و سینما فعالیت داشته و قلم می‌زنم و همچنان در این عرصه مشغول هستم، مشکلات و موانع عدیده‌ای وجود دارد که نمی‌گذارد تا آنچه مجموعه مدیریت سپهر فرهنگی کشور می‌خواهد و مطالبه می‌کند، جامه‌عمل بپوشد. افزون بر دشمنی‌های بی‌شمار استکبار، دلایل و مسائل دیگری هم هست که اغلب ریشه در ناآگاهی و بی‌علمی و بی‌تجربگی ما دارد. در این مطالب سعی شده است حداقل اشاره‌هایی به اهم این موارد شود.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌ها، بلکه مهم‌ترین ویژگی یک مدیر فرهنگی، استراتژیست بودن اوست. استراتژیست چه معنی‌ای می‌دهد و چرا این‌قدر در مدیریت فرهنگی اهمیت دارد؟ وقتی برای فهم بیشتر از واژه استراتژیست به اینترنت مراجعه می‌کنم، موتور جست‌وجوی گوگل بلافاصله به‌عنوان اولین گزینه، پایگاه دایره‌المعارف ویکی‌پدیا را برای دریافت پاسخ، پیشنهاد می‌دهد. شاید این سؤال مطرح باشد در عین حالی‌که سایت‌ها و پایگاه اینترنتی فراوانی در اینترنت پیدا می‌شود که می‌تواند به پرسش ما درخصوص معنی واژه استراتژیست (شاید) درست‌تر و کامل‌تر ارائه بدهد، گوگل چرا بلافاصله، ویکی‌پدیا را پیشنهاد می‌دهد؟ اما واقعا چرا؟ اگر خباثت و رذالت صاحبان گوگل را کنار بگذاریم، دلایل موجه دیگری هم پیدا می‌شود که می‌تواند برای ما مفید باشد و ما را در مسیری که به عنوان مدیر فرهنگی پیش روی خود داریم، یاری برساند. یکی از آنها، نگاه استراتژیک کسانی است که سال‌ها قبل این دایره‌المعارف را ساخته و به‌طور پیوسته و مستمر آن را مدیریت کرده، پیش برده‌اند تا جایی که امروز اگر مهم‌ترین و پیشروترین مرجع پاسخگویی به سؤالات مراجعه‌کنندگان نباشد، لااقل یکی از آنهاست...

در این مورد باز هم خواهم گفت.

مطابق با اعلام ویکی‌پدیا؛ استراتژیست به انگلیسی (Strategist) یا استراتژ به فرانسوی (Stratège) یا راهبرد شناس شخصی است که مسئولیت فرمول‌بندی و پیاده‌سازی یک راهبرد (استراتژی) را به‌عهده دارد. استراتژی عموما شامل تعیین اهداف، تعیین اقدامات برای دستیابی به اهداف و به حرکت درآوردن منابع برای اجرای آن اعمال است. «یک استراتژی توصیف می‌کند که اهداف چگونه از طریق منابع حاصل خواهند شد.»

رهبری ارشد یک سازمان عموما وظیفه تعیین استراتژی را به‌عهده دارد. این استراتژی می‌تواند شامل برنامه یا پلان (Plan)، شگرد (Ploy)، الگو (Pattern)، جایگاه یا پوزیسیون (Position) و چشم‌انداز یا پرسپکتیو (Perspective) باشد. این کار شامل فعالیت‌هایی نظیر برنامه‌ریزی راهبردی و تفکر راهبردی می‌شود. روح حاکم بر این تعریف، «مفهوم آینده‌نگری» است. به این معنا که تا فردی آینده‌نگر نباشد، نمی‌تواند استراتژیست باشد. صدالبته، آینده‌نگری مقدمات و الزامات فراوانی دارد. صرف این‌که فرد بخواهد آینده‌نگر باشد، کاری از پیش نمی‌برد. بنابراین پیش از آن‌که به الزامات و مقدمات آینده‌نگری پرداخته شود، باید به این پرسش پاسخ داده شود که رابطه و نسبت مدیریت فرهنگی با آینده‌نگری چیست؟

اشتباهات اصلی مدیران فرهنگی

اگر مسئولیت‌ها و مشاغل کل جهان را در یک هرم قرار دهند و نسبت آن را با نقش زمان در نتیجه بخشی‌اش بررسی کنند، به‌صورت کلی در پنج طبقه (مسئولیت‌ها و مشاغل خدماتی، مهندسی، اقتصادی، فرهنگی، سیاست و کشورداری) تقسیم می‌شود. بزرگ‌ترین طبقه از نظر تعداد افراد شاغل و از نظر گستردگی و تعداد مشاغل مربوط، به بخش خدمات اختصاص دارد. تصمیم و اقدام درخصوص این‌گونه از مسئولیت‌ها بلافاصله خود را نشان می‌دهد و در کمترین زمان نتیجه می‌دهد. مثلا فروشنده یک مغازه، بلافاصله (یا در کمترین زمان) در مقابل پرداخت بهای جنس یا خدمت، آن را به خریدار تحویل داده، خریدار بلافاصله (یا در کمترین زمان) نتیجه معامله را دریافت می‌کند و می‌تواند راجع به آن اظهارنظر کند. بنابراین فاصله تصمیم و اقدام تا نتیجه خیلی کوتاه است. دومین طبقه به مسئولیت‌ها و مشاغل مهندسی تعلق می‌گیرد. در این بخش، نتیجه اقدامات بعد از حدود یک تا دو سال بعد دیده می‌شود. به‌عنوان نمونه، نقشه یک ساختمان معمولا بعد از یک‌سال تا دو سال ساخته و قابل رؤیت می‌شود. سومین بخش مربوط به مسئولیت‌ها و مشاغل اقتصادی است که از زمان اقدام، چیزی حدود سه سال زمان می‌برد تا نتایج یک تصمیم اقتصادی دیده شود. چهارمین بخش از این هرم شامل مسئولیت‌ها و مشاغل فرهنگی است که تصمیمات فرهنگی از زمان اجرا تا نتیجه‌بخشی و تأثیر آن چیزی بیش از هفت یا هشت سال زمان می‌طلبد و آثار و نتایج آن به مرور و تدریجی به چشم می‌آید. آخرین بخش هم مسئولیت‌ها و مشاغل سیاسی و کشورداری است که معمولا آثار آن بیش از ۲۰ سال طول می‌کشد تا پدیدار و تغییر عمیق مورد نظر قابل مشاهده شود. آنچه در این تقسیم‌بندی به شکل عجیبی در تناقض با دیدگاه بسیاری از مدیران کشور که اغلب جایگاه‌های مدیریت فرهنگی را نیز اشغال کرده‌اند، به‌خوبی دیده می‌شود طبقه مربوط به مشاغل و مسئولیت‌های فرهنگی است که بالاتر از سطوح خدماتی، مهندسی و اقتصادی قرار گرفته و در طبقه چهارم نشسته است و با وجود این‌که یک مدیر فرهنگی باید بداند تأثیر تصمیمش معمولا هفت‌هشت سال بعد ظاهر می‌شود، به شکل حیرت‌انگیزی توقع دارد اثر تصمیمش به‌زودی آشکار شود یا واکنش‌ها و بازخوردهای سطحی و ساده و دم‌دستی ناشی از تصمیم را بر نتایج آن تعمیم می‌دهد. البته از واکنش‌ها و نمودهای آنی بعضی از تصمیمات نباید صرف‌نظر کرد که در جای خود بسیار مهم و قابل تأمل است اما همین بازخوردهای آنی و فوری خودبه‌خود نتایجی را به‌بار می‌آورد که چیزی حدود هشت سال بعد نمایان می‌شود.

نتیجه اعتماد اغراق‌آمیز و غیرمنطقی

خاطره کوتاهی را نقل می‌کنم؛ سال‌ها قبل، در یکی از شبکه‌های سراسری سیما، برنامه مفصلی درباره سینمای کشور پخش می‌شد. این برنامه به دلایل مختلفی ازجمله به‌دلیل رویکردی که در نفی و اثبات هنرمندان و هنرپیشگان کشور داشت و از سویی به سلبریتی‌سازی از چهره‌های نه‌چندان موجه می‌پرداخت و از سوی دیگر هنرمندان و سینماگران معتبر ارزش‌مدار را تخفیف می‌داد. این برنامه در طراحی شاکله، عوامل، جهتگیری محتوا، و چگونگی اجرا، به پشتوانه اعتماد اغراق‌آمیز و غیرمنطقی مدیریت‌های مربوط به شکلی پیدا و پنهان به تحقیر و حذف جریان اسلامی و انقلابی می‌پرداخت و افراد و آثار سیاه‌نما و لمپن را ضریب مثبت می‌داد. اتفاقا مسئولیتی هم در این خصوص داشتم و نتایج منفی آن را پیش‌بینی می‌کردم، به یکی از مسئولان وقت اعتراض کردم، این برنامه با جدیت تمام در حال ریشه‌کن کردن سینمای انقلابی و دینی است! پاسخ او به‌عنوان یک مدیر فرهنگی حیرت‌آور بود! او به من گفت فلانی چه می‌گویی؟! این برنامه ۱۰میلیون نفر بیننده دارد! به کنایه گفتم اگر این‌گونه بخواهیم بیننده جذب کنیم، راه‌های نزدیک‌تر و کم‌هزینه‌تری هم هست... ایشان و دیگر مسئولان اعتنایی نکردند و بالاخره در سال‌های بعد دیدیم بی‌احترامی و تمسخر سینمای ارزشی و توجه تابوگرایانه به سینمای سیاه و زرد تا چه حد پیش رفت. اگر این برنامه، به‌تنهایی بار این مسئولیت را به دوش نکشد، بی‌تردید یکی از مؤثرترین دلایل این نتیجه فرهنگی درخصوص سینمای کشور است. اجازه بفرمایید برای اثبات ادعایم به اسمی اشاره نکنم. تردیدی نیست که ویژگی نقش زمان طولانی برای مؤثر بودن تصمیمات فرهنگی در مشاغل و مسئولیت‌های فرهنگی الزام و اجبار آینده‌نگری و نگاه راهبردی و استراتژیک را در این حوزه نشان می‌دهد و جنس مدیریت فرهنگی رابطه انکارناپذیر و جدانشدنی‌ای با مقوله آینده‌نگری دارد. بر همین مبناست که گفته می‌شود، مدیر فرهنگی باید آینده‌نگر باشد، او امروز تصمیم می‌گیرد در حالی‌که هفت‌هشت سال بعد نتیجه واقعی آن قابل مشاهده می‌شود. ممکن است تصمیم امروز یک مدیر فرهنگی، خوشایند باشد و تصمیم درستی به نظر برسد اما در سال نتیجه، آنچه مشاهده می‌شود، ناخوشایند و غلط باشد؛ و بر عکس، تصمیمی که امروز ناخوشایند و نادرست به نظر می‌رسد، چه بسا در سال نتیجه، مفید و درست و منطقی ارزیابی شود. تصمیم ناخوشایند یا خوشایند امروز مدیر فرهنگی باید براساس نگاه آینده‌نگر و راهبردی او به‌گونه‌ای تعریف و اجرایی شود که در سال نتیجه، میوه «نتیجه مطلوب و مفید» را بار بدهد و به ثمر بنشیند. چنین نگاه آینده‌نگرانه و استراتژیکی در حوزه فرهنگ، هنر، رسانه، فیلم، سینما، صداوسیما، نشر و آموزش و تربیت، در جمهوری اسلامی که داعیه‌دار حکومت بر مبنای اندیشه‌های والای اسلامی و قرآنی را دارد، بی‌توجهی به آن آثار خسارت‌بار و غیرقابل جبرانی را به بار می‌آورد، موکول به پشتوانه علم و دانش مورد نیاز، آگاهی همه‌جانبه، تجربه مفید و هدفمند، سلامت و صداقت هر مدیر فرهنگی خواهد بود.

برش

تاثیر مدیران ساده‌لوح یا بی‌ربط

متأسفانه آنچه از سال‌های دور و دراز در کشور ما دیده می‌شود، سهل‌انگاری در انتخاب بخش قابل‌توجهی از مدیران فرهنگی است که از میان افراد کم دانش یا نادان، ناآگاه، بی‌تجربه، ناسالم، ناصادق و چه بسا ساده‌لوح، و در یک کلام بی‌ربط منصوب می‌شوند. این‌گونه از مدیران، همواره تصمیمات آنی و روزمره می‌گیرند و هرگز قادر به اتخاذ تصمیمات و انجام اقدامات استراتژیک و آینده‌نگرانه نیستند. نتیجه چنین وجود طیفی از مدیران ناصحیحی از این دست، چنان خواهد شد که امروز در همهمه جولان فرهنگ مهاجم غربی و ضداسلامی و ضدایرانی، بسیاری از دلسوزان جامعه پشت دست به دندان حسرت و ندامت می‌گزند و افسوس می‌خورند نتیجه فرهنگی اقدامات بخش عمده‌ای از جریانات و نهادها و ساختارهای فرهنگی در کشور، به‌رغم دقت و مراقبت لازم در تنظیم اهداف و سیاست و برنامه‌ها، آن چیزی نیست که باید می‌بود و باید می‌شد. لذا به صورت جدی و بدون مسامحه و مساهله و مصالحه باید بر این نکته پای فشرد؛ «یک مدیر فرهنگی باید استراتژیست باشد...».

خبر

قهر و دوری در فرهنگ لغت سینمای کوتاه جایی ندارد

مهدی آذرپندار، دبیر سی و نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران که از امروز آغازمی‌شود، طی پیامی، جامعه فیلم کوتاه را خانواده‌ای دانست که قهر و دوری در فرهنگ لغت آن جایگاهی ندارد. دبیر این جشنواره که در روزهای اخیر با برخی جنجال‌سازی‌های رسانه‌ای همراه شده است ولی با تصمیم درست و قابل ستایش برگزارکنندگان آن، در اجرای آن خللی وارد نشد در پیامی برای مخاطبان و هنرمندان جشنواره نوشت: «جشنواره یعنی آیین دیدار و گفت‌وگو؛ آیین دید و بازدید. مخاطب به دیدن فیلم می‌شتابد و فیلمساز به بازدید مخاطب می‌آید و گفت‌وگو اعتلا می‌بخشد به هردوی‌شان. وی در این پیام آورده است: جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، آیین صله‌رحم سینمای جوانان این سرزمین است، به‌ویژه اگر بعد از دوسال سخت دوری کرونایی و حاکمیت فاصله اجتماعی برگزار شود. سینمای جوان و جامعه فیلم کوتاه، یک خانواده است که قهر و دوری در فرهنگ لغت آن جایگاهی ندارد.

به لطف پروردگار جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران در یک قدمی بلوغ ۴۰ سالگی، دوره «سی‌ونهم» خود را با شعار «تنوع گونه‌ها و تکثر سلایق» با حضور فیلمسازان که با شوق جامه نوی فیلمسازی به تن کرده‌اند، همانند ۳۸ سال گذشته، برگزار خواهد کرد و همه دعوتند به این ضیافت سینمایی اندیشه و گفت‌وگو. امید است آیین گفت‌وگو در سخت‌ترین روزها هم فراموش‌مان نشود.»

در همین حال سیدمهدی جوادی، مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی در بازدید از ستاد برگزاری سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران از آمادگی این بنیاد برای تامین سرمایه سه فیلمساز منتخب دبیر جشنواره برای ساخت فیلم اول‌شان خبر داد. جوادی در این دیدار ضمن گفت‌وگو با مهدی آذرپندار درباره آثار و فرآیند برگزاری سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران گفت: بنیاد سینمایی فارابی از سه کارگردان منتخب حاضر در بخش داستانی دوره سی‌ونهم جشنواره که توسط دبیر جشنواره انتخاب و معرفی خواهند شد، برای ساخت فیلم اول‌شان حمایت و در صورت ارائه فیلمنامه‌ای مطلوب از سوی آنها، بودجه تولیدشان را تامین خواهد کرد.

وی افزود: اسامی سه فیلمساز بر اساس اعلام دبیر جشنواره فیلم کوتاه تهران در روز اختتامیه اعلام شده و آنها اعتبارنامه حمایت فیلم اول سینمایی خود را دریافت خواهند کرد.

گزارش اکران

یک «افسانه» پاکستانی

کیکاوس زیاری
گروه فرهنگ و هنر

تاریخ گذشته به کمک صنعت سینمای پاکستان می‌آید تا فیلمی هیجان‌انگیز در رابطه با بخش مهمی از تاریخ این کشور همسایه برای تماشاگران داخلی و خارجی تعریف شود و جدول گیشه نمایش سینماهای آن کشور شاهد یک موفقیت کلان مالی باشد. «افسانه مولاجات» با بازی فواد خان، بازیگر مطرح سینمای پاکستان از تازه‌ترین تولیدات این کشور مسلمان است که با رعایت و حفظ دیدگاه‌های ملی و مذهبی، تلاش دارد تاریخ را برای نسل جوان به نمایش بگذارد. این درام دوره‌ای تاریخی که به زبان پنجابی ساخته شده، یکی از پرخرج‌ترین محصولات تاریخ سینمای پاکستان است. این درحالی است که سازندگان فیلم، رقم هزینه‌های تولید آن را به‌صورت رسمی اعلام نکرده‌اند. افسانه مولا جات نسخه دوباره‌سازی شده یک اثر پرفروش کلاسیک به نام «مولا جات» ساخته یونس مالیک است که سال ۱۹۷۹ شوری در دل تماشاگران بومی به پا کرد. خط اصلی داستان فیلم در رابطه با رقابت و مبارزه مولا جات قهرمان محلی با نوری نات یکی از رهبران گروه‌های خشن و ضدمردمی تاریخ پاکستان است.

وظیفه تاریخی سینما

بلال لشاری، کارگردان افسانه مولا جات با این دیدگاه فیلمش را ساخت که در کنار تماشاگران پاکستانی، تماشاگران بین‌المللی هم به تماشای این درام تاریخی بنشینند و با گوشه‌ای از تاریخ و زندگی مردم کشورش آشنا شوند. اولین ساخته سینمایی او «جنگ» در سال ۲۰۱۳ موفق شد رکورد فروش تاریخ جدول گیشه نمایش سینماهای پاکستان را بشکند و فیلمساز امیدوار است ساخته تازه‌اش همین موفقیت را تکرار کند. فوادخان با اشاره به این‌که نسخه اصلی زمانی اکران شد که او هنوز به دنیا نیامده بود، اضافه می‌کند: «شخصیت مولا جات همواره شخصیتی کالت و بزرگ در تاریخ کشور و رسانه‌های گروهی آن بوده است؛ به همین دلیل، تمام کودکان، نوجوانان و جوانان کشور درباره‌اش شنیده‌اند و داستانش را می‌دانند. زمانی که لشاری با من تماس گرفت و گفت قصد ساخت نسخه جدید فیلم را دارد، به‌شدت هیجان‌زده شدم. بازی در چنین نقش و فیلمی آرزوی هر بازیگری در سینمای پاکستان است. بلافاصله نسخه اصلی را تماشا کردم. سلطان رانی و مصطفی قریشی دو بازیگر این نسخه از کهنه‌کاران صنعت سینمای پاکستان هستند و می‌دانستم مقابل دوربین وضعیت سخت و دشواری دارم. بازی بازیگران نسخه اصلی الهام‌بخش اصلی‌ام برای حضور مقابل دوربین شد و احساس می‌کردم این الهام‌بخشی را به‌روز کنم تا بیننده امروزی بتواند به‌راحتی با آن کنار بیاید.»

فوادخان با اشاره به جنبه تاریخی افسانه مولا جات، ادامه می‌دهد: « سینما در کنار سرگرم کردن تماشاچی، وظیفه دیگری هم به‌عهده دارد. فیلم‌ها می‌توانند به‌صورت غیرمستقیم به آموزش مردم بپردازند و این نکته بسیار مهمی است که در تولیدات سینمایی باید مورد توجه قرار گیرد. در همین رابطه، فیلم‌های تاریخی نقش مهمی در جریان‌سازی تفکر تماشاچی دارند.

این فیلم‌ها کمک می‌کنند تا جوانان با تاریخ گذشته، قهرمانان ملی و مشکلات و مصائبی که کشور پشت سر گذاشته، آشنا شوند و متوجه این نکته شوند که در گذشته چه بر سر کشورشان آمده است.»/ورایتی

دیالوگ ماندگار

آدم خوبه عوض بشه...

حاج آقا رو به آقای شریفی (با بازی محمدرضا شریفی نیا): آقای شریفی چقدر عوض شدی.

بادیگارد (با بازی امیر نوری): حاج آقا! آدم خوبه عوض بشه، عوضی نشه.

آنچه خواندید بخشی از دیالوگ فیلم «رسوایی» به کارگردانی مسعود ده نمکی تولید سال ۱۳۹۱ است. در این فیلم علاوه بر این سه بازیگر، بازیگرانی چون الناز شاکردوست، کامران تفتی، مریم کاویانی، تینا آخوندتبار، محبوبه بیات و امیر دژاکام بازی کرده‌اند.

تحلیل

جشنواره‌ها و فیلم‌های شبیه هم

فردین انصاری، کارگردان فیلم کوتاه با بیان این‌که موج‌سواری به شکل دو طرفه‌ای وجود دارد، گفت: در این سال‌ها تعداد زیادی فیلم دیده‌ایم که شبیه هم هستند و حتی تیتراژهای‌شان هم به هم شبیه است و در زمان‌هایی خاص فیلم‌هایی در شکل و شمایلی خاص به نوعی مد می‌شود. اما اگر بخواهیم ریشه این جریان و موج‌سازی را پیدا کنیم، به خود جشنواره‌ها مربوط می‌شود. من معتقدم داوران جشنواره‌ها خواسته یا ناخواسته به نوعی سینما را هدایت می‌کنند و جریان می‌دهند. به عنوان مثال چند سال پیش فیلم کوتاه «مراسم» به کارگردانی سعید روستایی توانست جوایز اصلی را دریافت کند و سال بعد می‌بینیم فیلم‌های کوتاه بسیاری شبیه این اثر ساخته می‌شود و ناخودآگاه سه چهار سال پشت سر هم به یک نوع از فیلم‌ها جایزه داده می‌شود و این رویه باعث شده فیلمسازان به این سمت هدایت شوند. ما هر چقدر با این رویه مخالف باشیم، فیلمسازان بسیاری هستند که برای جشنواره فیلم می‌سازند. البته باید بگویم به جایزه و جشنواره فکر کردن کار اشتباهی نیست چراکه فکر می‌کنم هر فیلمسازی از جایزه گرفتن استقبال می‌کند./ایلنا

چهره

از «عروسک» خبری نیست

چند روز دیگر مراسم چهلمین روز درگذشت اصغر یوسفی‌نژاد برگزار می‌شود و پس از یک‌سال، فیلم در محاق مانده او هنوز مجوز نمایش نگرفته است.

فیلم «عروسک» متقاضی شرکت در جشنواره چهلم فیلم فجر بود، ولی هیات انتخاب آن را رد کرد، در حالی که برخی اعضای هیات انتخاب از فیلم تعریف می‌کردند. بهروز افخمی یکی از آنها بود که در چند گفت‌وگو، فیلم را حیرت‌آور دانست و در مصاحبه‌ای با ایسنا تاکید کرد نبود عروسک در جشنواره، دل هیات انتخاب را سوزانده بود. پس از صادر نشدن پروانه نمایش در یک سال گذشته، جلیل اکبری صحت (تهیه‌کننده فیلم) در نامه ای خطاب به محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی گفته بود: آیا این‌که گفته می‌شود این فیلم خوب است ولی در جشنواره نیست، با عدالت فرهنگی منافات ندارد؟ حال اکبری صحت در آستانه چهلمین روز درگذشت اصغر یوسفی‌نژاد درباره آخرین وضعیت فیلم عروسک که شنیده می‌شود مشکلی برای صدور پروانه نمایش ندارد، گفت: پیگیری‌ها ادامه دارد و امیدوارم به‌زودی مجوز اکران فیلم صادر شود./ایسنا